

Za oknem cisza.
Spokojnie płynął czas.
Słońce spadło na twarz.
Promieniem piszą się
łamane słowa
skargą na świat.

Gdzieś motyl zabłądził,
leciał pod prąd,
gdy znalazł swą drogę,
ktoś chwycił go w dłoń.

Wysłuchaj nas...

Tłum ludzi
w człowieczym gronie.
Ludzie z betonu
czczą swego Boga
pieśnią z karabinów.
Rozległy się strzały.
Padły ofiary.

Ostatnia iskra
życia się tli,
zgasł niedokończony poranek

A za rogiem,
na horyzoncie,
ludzie z betonu.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Victoria Nes, dodano 26.10.2019 16:07

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.